

DET KONGELIGE
KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENT

Gunnar Qwen
Oterveien 54
9017 TROMSØ

Deres ref

Vår ref
13/3228-

Dato
30.06.2014

Avgjørelse i klagesak - bruk av ATV i Lyngsalpan landskapsvernområde

Vi viser til søknad fra Gunnar Qwen 5. september 2009, vedtak fra verneområdstyret for Lyngsalpan landskapsvernområde/Ittugáissáid suodjemeahcci 8. november 2012, klage fra Qwen 22. november 2012, Miljødirektoratets tilrådning 10. september 2013 samt brev fra Qwen til Klima- og miljødepartementet 3. oktober 2013 og 14. mai 2014.

Departementet viser til at det på grunn av stor saksmengde har tatt tid å behandle klagen.

Saken gjelder bruk av ATV i Lyngsalpan landskapsvernområde. Verneforskriften åpner ikke for dette og tiltaket er derfor vurdert etter naturmangfoldloven § 48. Bruk av ATV vil være i strid med vernevedtakets formål om å ta vare på verneområdets biologiske mangfold, landskap og gi anledning til naturopplevelse. Vilkåret i § 48 er dermed ikke oppfylt og det er ikke grunnlag for å gi dispensasjon. Klagen tas ikke til følge.

Sakens bakgrunn

Gunnar Qwen søkte om tillatelse til å kjøre med ATV (6-hjuling) til fiskevannet Gouergela og en fiskebu. Ca. 3,5 km av strekningen ligger i Lyngsalpan landskapsvernområde. Søker skal fiskekultivere og nyttiggjøre seg skog, samtidig som det er behov for vedlikehold av fiskebua. Søker kan av helsemessige årsaker ikke gå strekningen. Han kan heller ikke benytte snøskuter. Søknaden gjelder 10-15 turer i året for 2010 og etterfølgende år og gjerne så lenge Qwen lever. Turene vil finne sted fra begynnelsen av mai til ut oktober og vil stort sett følge reindriftsnæringens kjørespor.

Søknad om dispensasjon etter motorferdselloven ble avslått av Storfjord kommune og

Fylkesmannen i Troms. Verneområdestyret for Lyngsalpan landskapsvernområde avslo søknaden om dispensasjon etter verneforskriften.

Qwen påklaget vedtaket. Han hevdet at utformingen av verneforskriften strider mot diskriminering og likestillingsloven. Styrets vedtak er også mangelfullt da naturmangfoldloven § 8 ikke er tilstrekkelig vurdert.

Verneområdestyret behandlet saken på nytt 8. februar 2013 og opprettholdt vedtaket.

Miljødirektoratet tilrår at klagen ikke tas til følge og at verneområdestyrets vedtak opprettholdes.

Departementets vurdering

Miljøverndepartementet mener at saken er tilstrekkelig opplyst og at klagen kan behandles.

Klageinstansen kan prøve alle sider ved saken, jf. forvaltningsloven § 34.

Det følger av forskrift 20. februar 2004 nr. 384 om vern av Lyngsalpan landskapsvernområde (heretter verneforskriften) § 3 punkt 5.1 at motorferdsel på land er forbudt.

Forskriften gjør unntak for noen tiltak i punkt 5.2 og 5.3, men det omsøkte tiltaket omfattes ikke av disse.

Dispensasjon fra verneforskriften må derfor vurderes etter naturmangfoldloven § 48. Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, og det skal fremgå av beslutningen hvordan disse prinsippene er vurdert og vektlagt i saken.

Etter naturmangfoldloven § 48 første ledd kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra et vernevedtak dersom ” det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig”.

Formålet med vernet er, i henhold til verneforskriften, å ta vare på et av Norges mest karakteristiske fjellområder som inkluderer isbreer, morener, daler og geologiske forekomster med det biologiske mangfoldet, de kulturminner og den kulturpåvirkning som preger landskapet. Allmennheten skal ha anledning til naturopplevelse gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnlaget innenfor landskapsvernområdet er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

Ut fra informasjon hentet fra Artskart, Naturbase og forarbeidene til verneforskriften, foreligger det ikke prioriterte arter, utvalgte naturtyper, truede eller nær truede arter eller naturtyper i det aktuelle området. Både det biologiske mangfoldet og landskapet må imidlertid anses verdifullt da det er del av grunnlaget for og formålet med vernet. Terreng og vegetasjon

påvirkes negativt av barmarkskjøring, jf. blant annet av undersøkelser av Renman 1989, Forbes et al. 2000, Forbes et al. 2009, Tømmervik et al. 2005 og Eriksen 1992. I tillegg vil barmarkskjøring, ved å skape sår i terrenget, påvirke det landskapsmessige mangfoldet negativt.

Verneforskriften åpner for at det kan gis tillatelse til motorferdsel på barmark i forbindelse med reindriftsutøvelse i samsvar med godkjent distriktsplan etter reindriftsloven. Unntaket bygger på en avveining som ble gjort ved opprettelsen av vernet og har sammenheng med verneformålets kobling til samisk kultur og næringsutnyttelse. Ut fra en vurdering av samlet belastning, må det legges til grunn at kjøring etter unntaket kan medføre kjøreskade og være uheldig for verneverdiene og at øvrig belastning derfor må begrenses i størst mulig grad, jf. naturmangfoldloven § 10.

Etter departementets mening foreligger det tilstrekkelig kunnskap om naturmangfoldet og effektene på naturmangfoldet. Føre-var-prinsippet får dermed ikke anvendelse. Naturmangfoldloven §§ 11 og 12 er ikke aktuelle i saken.

Av øvrige verneverdier, viser departementet til at allmennhetens muligheter til naturopplevelser også er en del av verneformålet og at også disse mulighetene vil påvirkes negativt av barmarkskjøringen. Barmarkskjøring vil både redusere den visuelle opplevelsen ved å utøve friluftsliv i området og medføre støy.

Oppsummeringsvis vil tiltaket altså være i strid med vernevedtakets formål på flere punkter. Når vilkårene i § 48 ikke er oppfylt, er det ikke hjemmel for å gi dispensasjon. Departementet foretar dermed ikke noen skjønnsmessig vurdering av om dispensasjon bør gis.

Departementet opprettholder med dette Verneområdestyret for Lyngsalpan landskapsvernområdes vedtak 8. november 2012.

Vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Klagen er med dette endelig avgjort. Vedtaket kan ikke påklages.

Med hilsen

Øivind Dannevig (e.f.)
avdelingsdirektør

Ida Sletsjøe
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Kopi til:

Verneområdestyret for

Lyngsalpan landskapsvernområde

Fylkesmannen i Troms

Storfjord kommune

Miljødirektoratet

Postboks 5672 Sluppen

Øvrige nasjonalpark- og verneområdestyrer

9046

OTEREN

7485

TRONDHEIM